

FARKAS ÁRPÁD

Labdarózsák

*Megpattanni kész én szemgolyóm
még látón
végzi itt a dolgát,
de robbannak már benne
gránátalmabimbók,
s lomha labdarózsák.*

*Lesvén szómarta számat,
zabálnak már a Búsak,
terítve torra
dús, víg asztalok.
Zabáljatok csak, rajta,
hájadzó lelkű fajta,
én nem káromkodom már,
s nem vigasztalok!*

*Hadd viduljon az ember
nyőve, mint a kender —,
labdarózsaszirmok
ostromát még állom!
Forogván ében éjben
csupán szerelmem ébren —
és fogcsikorgatásom.*

Vallató

*A vásárra vitt bőrnek ára is van,
nem huncut benne róka, sem menyét.
A cimborákat nyúzó álmaimban:
te mért hallgatsz?, te mért?, te mért?*

Dúdoló

*Havazás lennék, lengőn áldó,
gyűrött arcokra, földre szálló,
vigasztaló-nagy csöndes ének,
lélegzete a mindenségnek.*

*Havazás lennék, mintha volna
pénzem és kedvem annyi hóra,
mellyel ember ily hitvány bőrben
havazhat egész esztendőben.*

*Lassún, mint akit nem is kérnek,
lennék Föld felett lengő ének,
egy-szál ingben is elringatnám,
elmúlással sem rikatnám.*

*Lennék mindenség ingecskeje,
öltözködnék a szegénységre:
ne üssön át az éjszakákon,
vacogó lélek, fázó álom.*

*Havazás lennék, lengőn áldó,
gyűrött arcokra, földre szálló,
csitítgató is ott, hol láz van.
Méltóságos a pusztulásban.*

História

*Vandálok vandálva,
longobárdok bárdva
karantánok karantálva
gallok gallva
besenyők nyöve
kazárok lekazárva
svévek véve
csúdok csúdva
úzok elúzva
kvádok vádva
trákok rákva
dákok dákva
kabarok habarva
avarok avarba
kunok unva
hunok húnva
vótok ótva*

— — —
mind élünk

ÍM!

Átgázolások

(Örvénylések egy emlékműnél, mely
a fasizmus áldozatai előtt
tiszteleg)

*Kelet felől jő meg a gyermek,
tenyeréből szögek rozsdája olvad;
tülekedések, bibor türemlések
mindig az anyaméh öblein túlra
buktatják új s új háborúra.*

*Kelet felől zúdul fejszére, virágra,
bukdácsol mennyei sarjútaposásra,
harangkondító-nagy toporzékolásra,
gyöngyvirágtiprásra.*

*Érkezik suhanó limuzinon,
örvénylik fekete hanglemezen,
tenyészik, növesztve szoknyahajat,
bömbölve terel szent teheneket.*

*S már „megváltók” jötte ez, „krisztusoké”,
tülekvő térdeké, könnyököké!
Fölcsap az ázott föld, taréja támad, szárnya.
Akár a tyúknyak, meredsz a mennybe minden gázolásra!*

*És jönnek a „megváltók”, májadba, lépedbe lépnek,
orrodba fröccsentik, agyadba sompiros véred.
Oszolj, lapulj, horgadj a mindenség-palánknak!
Helyet, helyet a szent nyomulásnak!*

*Helyet és utat! Itt van az új, messiás sisere-had!
Szűkölsz és bárgyún vigyorogsz mosolygó talpa alatt!
Teherbe ejtett, sápadt hamupipőke-csikerkék nőnek,
mazna párzással lepi el füstjük a földet.*

*Elzüllött krisztusok jötte-nyomulása,
hátra sem pillantnak már a Golgotára,
sem a rőt keresztre, mely nyomukban lépdel
főlényes mosollyal,
hátrakulcsolt kézzel.*